

ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο "ΑΛΦΕΙΟΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 4 - 106 77 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 38 40 568 ★ ΧΡΟΝΟΣ 20ος - ΑΡ. Φ. 186 ★ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1999

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ «ΔΗΜΟΣΚΟΠΟΛΟΓΙΑ»

Γράφει ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΛΕΣΣΑΣ

Είχε σταματήσει για ένα διάστημα, εν όσω τουλάχιστον διαδραματιζόνταν τα πριν και τα μετά της επισκέψεως Κλίντον, η αναμέτρηση των δημοσκοπήσεων το παιχνίδι των εξουσιαστών, αυτή η κατά μέτωπον επίθεση των επαγγελματιών πολιτικών, αυτή η δικομματική αντιπαράθεση. Μετά την αναχώρηση του πλανητάρχη τα γεγονότα που ανέκυψαν, πέρασαν στα γρήγορα. Βλέπετε σ' αυτήν την κοινωνία που ζούμε δεν υπάρχει κανένα άλλο θέμα που να «πουλάει» τόσο όσο τα λεγόμενα «γκάλοπ» ή σφυγμομέτρηση της κοινής γνώμης πάνω σε συγκεκριμένες καταστάσεις της πολιτικής ζωής. Αυτή λοιπόν η τάση, η ελληνοπρεπώς ονομαζόμενη δημοσκόπηση, τα αποτελέσματα της οποίας άλλοτε επιβεβαιώνονται και άλλοτε διαψεύδονται, έχει κυριεύσει τους θεωρητικούς των κομμάτων, γιατί μέσα απ' αυτήν στοχεύουν το πως θα προγραμματίσουν τις κινήσεις τους με σκοπό την επικράτησή τους επί του αντιπάλου. Όμως όσο και αν οι Έλληνες θεωρούνται ακόμη «πολιτικώς ανώριμοι» εν τούτοις αντιλαμβάνονται ότι με τα κατά παραγγελίαν αυτά σκηνικά γίνεται αποπροσανατολισμός της κοινής γνώμης και προετοιμάζονται αποτελέσματα κατά το δοκούν ανάλογα με το ποιός κάνει τη δημοσκόπηση και για λογαριασμό ποιού. Διότι χρησιμοποιούνται μέθοδοι όχι από τυχαία αλλά από δείγματα ερωτουμένων ανθρώπων άγνωστο πώς αξιολογούνται και επιλέγονται, για να πουν την γνώμη τους, στο τί πιστεύουν και τι αισθάνονται ανάλογα με παραπειστικές ερωτήσεις που τους οδηγούν σε συγκεκριμένη απάντηση. Ως εκ τούτου τα συμπεράσματα και οι διαπιστώσεις είναι εκφραστικά λεκτικά σχήματα, εν πολλοίς χωρίς σαφήνεια και ουσία, γι' αυτό η επιφυλακτικότητα του κοινού σ' αυτές τις μετρήσεις καθίσταται διστακτική στις κρίσεις του για την αντικειμενικότητα του μέτρου.

Για να παραπλανήσουν λοιπόν ενίοτε παίρνουν δείγμα δημοσκοπήσεως από ένα γεωγραφικό εκλογικό διαμέρισμα και όχι από το σύνολο της χώρας και δείχνουν πόσες μονάδες πάει μπροστά το ένα κόμμα και πόσες υπολείπεται το άλλο. Τούτο σαφώς δεν απηχεί την πραγματικότητα μέχρι ναρθούν τα εκλογικά (Συνέχεια στη σελίδα 3)

ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ ΑΠΟ ΤΟ 2000

Σαν να κρύβει μια μαγική δύναμη ο αριθμός 2000, μας έχει εντυπωσιάσει, μας έχει γεμίσει ελπίδες και όνειρα, σαν κάτι να πρόκειται ξαφνικά ν' αληθάξει, τόσο για τον καθένα μας προσωπικά, όσο και για τον κόσμο ολόκληρο.

Κουρασμένοι απ' τα προβλήματα, από τα άγχη και τον επίπονο αγώνα της επιβίωσης σε ένα κόσμο σκληρό και πικρό, χωρίς ανταποδοτικά χαμόγελα και προσφορές, στρέφουμε σαν παιδιά το βλέμμα σ' αυτό το μαγικό 2000, και το έχουμε ήδη τόσο πολύ φορτώσει με τις επιθυμίες και τις ορθόκαδες ευχές μας, που πριν ακόμα διαβεί το κατώφλι του σπιτιού μας μοιάζει να σέρνεται προς το μέρος μας με κουρασμένα βήματα.

Κι' όταν η μαγική στιγμή της αλληγαγής του χρόνου θα περάσει, κι όταν τα πυροτεχνήματα

θα σβήσουν, τα λαμπάκια στα στολισμένα δένδρα θα μοιάζουν ξεπερασμένα, η κούραση των ημερών θα μας έχει καταβάλλει, τότε με κατάπληξη την «επόμενη μέρα», θα δούμε με πικρή απογοήτευση ότι όλα θα μοιάζουν τα ίδια. Το ίδιο ανιερά, το ίδιο ανέλπιδα σαν χθες.

Τα παιδιά των φαναριών θα είναι πάλι στις γωνιές των δρόμων, η κίνηση θα μας σπάει τα νεύρα, οι ουρές στις τράπεζες και στις δημόσιες υπηρεσίες θα είναι ατέλειωτες, οι πολιτικοί θα μηλαμπλαδίζουν στις τηλεοράσεις, όλο και κάποιος θ' ανακατώνει με την κουτάλα της ενημέρωσης το βόρβορο των ατέλειωτων σκανδαλοθηγίας, το νοσοκομείο θα βογγάνε απ' τα φορτία του ανθρώπινου πόνου, κάποιοι με ρημαγμένα όνειρα θα πεθαίνουν με μάτια απηλάνη,

σέρνοντας τα καταδικασμένα τους βήματα στο δρόμο των ναρκωτικών, κάποιος θα διαδηλώνουν στους δρόμους γι' ανέλπιδα αιτήματα και το μόνο που στ' αλήθεια θα είναι καινούριο θα είναι ο ιός των κομπιούτερ που θα έλθει σαν πρώτο δείγμα ενός ακόμη άρρωστου αιώνα.

Ενός αιώνα που σαν όλα τα νεογέννητα θα φέρνει στο DNA του όλα όσα του κληρονόμησαν: Μόλυνση της ατμόσφαιρας, των θαλασσών και της γης από την αθόγιστη χρήση των προϊόντων του «πολιτισμού» μας, ανισότητα στην ποιότητα ζωής που απολαμβάνουν οι άνθρωποι που κατοικούν τον πλανήτη μας, κι εμάς όλους αμετανόητους να κυνηγάμε μανιωδώς την ύλη, αδιαφορώντας για την ουσία της ζωής και την ανθρωπιά.

Κι όμως. Παρ' όλο ότι όλοι σχεδόν γνωρίζουμε τι θα συμβαίνει «η επόμενη μέρα» αντλούμε απ' τη γωνίτσα εκείνη της ψυχής μας, που κατοικεί η ελπίδα, το κουράγιο ν' ατενίζουμε προς τη μέρα εκείνη με

όνειρα και λαχτάρα για την πραγματώσή τους.

Ποιός ξέρει μπορεί να γίνει ένα θαύμα.

ΜΠΟΡΕΙ να μάθουμε ν' αγαπάμε το περιβάλλον στο οποίο ζούμε, και να μην το πληγώνουμε.

ΜΠΟΡΕΙ ν' ανακαλύψουμε τον πλησίον μας και να τον νοιαστούμε.

ΜΠΟΡΕΙ ν' ανοίξουμε την αγκαλιά μας στους καταφρονημένους για να γεμίσει η ψυχή μας τρυφεράδα και στοργή.

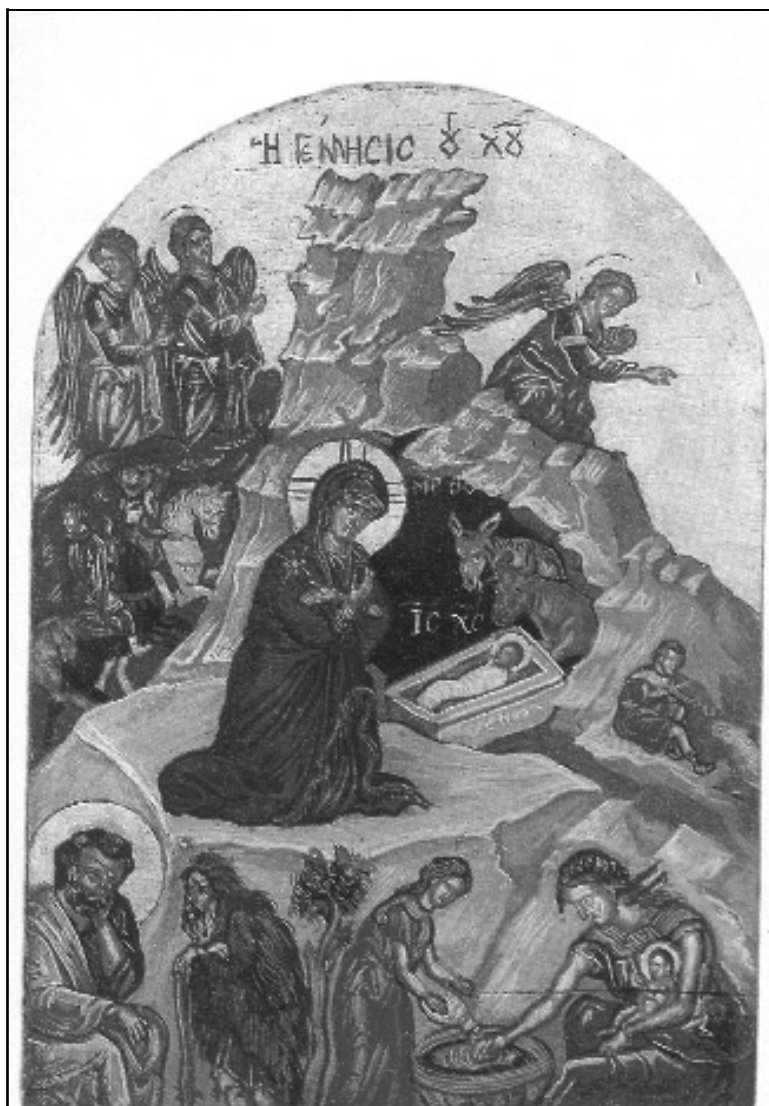
ΜΠΟΡΕΙ ν' αποφασίσουμε να στήσουμε αυτί στον αναστεναγμό και στο λυγμό που ακούγεται γύρω μας και να δώσουμε λίγο απ' το χρόνο μας στην ανακούφιση του πόνου των συνανθρώπων μας.

ΜΠΟΡΕΙ η μικρή μας χώρα να βρει το κουράγιο να σταθεί με αξιοπρέπεια απέναντι στην ιστορία της.

ΜΠΟΡΕΙ να σταματήσει η σφαγή και η καταπίεση των μικρών στο βωμό των συμφερόντων των μεγάλων που παριστάνουν τους διαφεντεφτές της γης.

ΜΠΟΡΕΙ οι νέοι να βρουν ιδέα- (Συνέχεια στη σελίδα 2)

Το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ο ΑΛΦΕΙΟΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ
ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Ετοιμάζου Βηθλεέμ, εντρεπίζου Ευφραθά, ότι το ξύλον της ζωής εν τω σπηλαίω εξήνθησεν εκ της Παρθένου. Παράδεισος γαρ η εκείνης γαστήρ εδείχθη νοητός, εν ω το Θεϊόν Φυτόν, εξ ού φαγόντες ζήσωμεν. Χριστός γεννάται την πριν πεσούσαν αναστήσων εικόνα.

(Απολυτίκιο που ψάλλεται στις 20 Δεκεμβρίου)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΤΟ Δ.Σ. του Συλλόγου Επιταλιωτών της Αθήνας «ΑΛΦΕΙΟΣ», σύμφωνα με τις διατάξεις του Καταστατικού καλεί τά μέλη του Συλλόγου σε Τακτική Γενική Συνέλευση την **ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2000** και ώρα **10.00 π.μ.** στην αίθουσα «**RODOLFO RETRO**» (Φιλελλήνων και Ναυάρχου Νικοδήμου 1 - Σύνταγμα, τηλ. 3245660) με θέματα:

1. Διοικητικός απολογισμός.
2. Οικονομικός απολογισμός.
3. Έγκριση ισολογισμού.
4. Κόψιμο βασιλόπιτας.

Παρακαλούνται οι πατριώτες να μην λείψουν απ' την συγκέντρωση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος: **ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ**
Ο Γεν. Γραμματέας: **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΟΥΠΗΣ**

«ΗΛΕΙΩΝ ΟΡΑΜΑ»

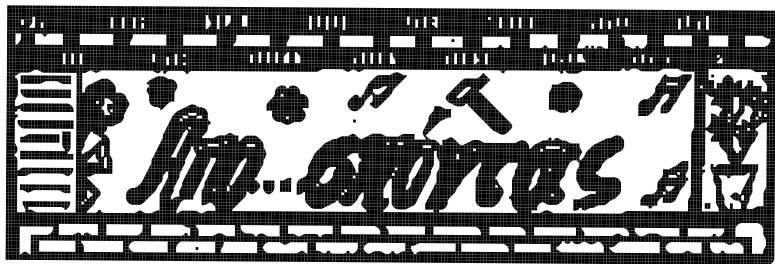
Με αθρόα προσέλευση και μεγάλη επιτυχία, πραγματοποιήθηκε στις 28 Νοεμβρίου στην αίθουσα του Ε.Β.Ε.Α. στην οδό Ακαδημίας, το 2ο Πανελλαικό Συνέδριο της Πανελληνίας Συνομοσπονδίας Εκπολιτιστικών Σωματείων Ηλείων (Π.Α.Σ.Ε.Σ.Η.) με θέμα «Ηλείων Όραμα. Η Ηλεία μπροστά στο 2004. Συμβολή στην ανάπτυξη και τον πολιτισμό».

Στο Συνέδριο εκτός από τους τοπικούς φορείς και εκπροσώπους του πολιτικού μας κόσμου, οι οποίοι και χαιρέτησαν το συνέδριο παρέστη και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ηλείας και Ωλένης κ.κ. Γερμανός, ο οποίος σε ομιλία του αναφέρθηκε στα Ιστορικά Μνημεία της Μητροπόλεως Ηλείας στο λυκόφως του 2000.

Ομιλητές επίσης υπήρξαν ο Νομάρχης Ηλείας κ. Δημητρουλόπουλος, ο Δήμαρχος Πύργου κ. Λιατσής, ο Αντινομάρχης Ηλείας κ. Π. Αχιλλεόπουλος, ο Πρόεδρος της Παγκοσμίου Πανελλαικής Συνομοσπονδίας κ. Γ. Τσίμπρης, ο καθηγητής Πανεπιστημίου Πατρών κ. Γ. Αντωνάκοπουλος και πολλοί ακόμη διακεκριμένοι Ηλείοι, οι οποίοι ανέπτυξαν σκέψεις, προβληματισμούς και προτάσεις σχετικά με την οικονομική, πολιτιστική, εκπαιδευτική και αγροτική ανάπτυξη του νομού μας εν όψει του 2004.

Τις εργασίες του Συνεδρίου παρακολούθησε και αντιπροσωπεία του Δ.Σ. του Συλλόγου μας.

Το Δ.Σ.

- ΤΣΟΥΧΤΕΡΟ κρύο, ήλιος με δόντια και πολύ παγωνά. Δεκέμβριος γαρ.
- ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ οι δρόμοι λόγω των εορτών, στολίδια παντού, τα συνήθη αυτών των ημερών.
- ΩΡΑΙΕΣ γιρλάντες θα στολίζουν και τον κεντρικό δρόμο του Επιταλίου. Εκεί, άλλος ρυθμός, άλλες εικόνες νοσταλγικές.
- ΑΣ γυρίσουμε όμως λίγο πίσω και να γράφουμε όπως κάθε φορά κάτι για τον μήνα που μας πέρασε, για τον ατίθασο Νοέμβρη.
- ΓΥΑΛΙΑ καρφιά, δακρυγόνα, οδομαχίες, φωτιές, και τι δεν είχε. Απ' όλα είχε ο μπαχτσές, Σόδομα και Γόμορα.
- ΠΑΝΤΩΣ ο πλανητάρχης έφυγε ικανοποιημένος. (Ήθελε περισσότερα;).
- ΔΕΝ μας έδωσε όμως 1 εκατ. δολάρια όπως έδωσε στους Τούρκους σεισμόπληκτους!
- ΔΕΝ πειράζει, σε μας θα δώσει την ΚΥΠΡΟ.
- ΚΑΙ μετά ξυπνήσαμε.
- ΕΤΣΙ είναι, ανέκαθεν μας εμπαίζουν. Είναι αυτοί που λένε τα «σύκα - σύκα και τη σκάφη ΣΥΚΑ».
- ΓΙΝΕΤΑΙ ανακύκλωση υποσχέσεων. Υπομονή.
- ΝΟΕΜΒΡΗΣ ήταν και πέρασε. Να λοιπόν που έφυγε κι ο πλανητάρχης κι εμείς τρωγόμαστε συνέχεια, με συνθήματα φωτιάς και τόσα άλλα.
- ΔΕΝ πιστεύω όμως να ξέχασε να βάλει ...ΜΠΡΥΛΚΡΙΜ;
- ΠΑΝΤΩΣ όλη την Αθήνα τη στόλιζαν οι κόκκινες, οι πράσινες, οι θαλασσιές σακκούλες.
- ΟΙ υπάλληλοι του Δήμου απεργούσαν.
- ΑΥΤΟ κάτι μου θυμίζει!
- ΜΑ είναι δυνατόν κάθε λίγο να μιλάμε για τα σκουπίδια; Τα κάναμε διάσημα!
- ΠΡΙΝ μερικά χρόνια δεν τα ήξερε ούτε ο σκουπιδοτενεκές τους.
- ΠΗΓΑΙΝΑΝ κατ' ευθείαν στο διπλανό οικόπεδο ή σε κανένα σοκάκι.
- ΚΑΙ πιά παληά στου ΝΙΑΡΧΟΥ το σοκάκι.
- ΚΑΙ αυτό, μια από τις ανεπιθύμητες κληρονομίες μας.
- ΓΙΑ να περπατήσουμε τώρα και λίγο στον κεντρικό δρόμο του χωριού μας.
- ΕΝΑ κόσμημα πράγματι το καινούργιο κτήριο που έγινε απέναντι από του Κάσαρη το μαγαζί.
- ΒΛΕΠΟΥΜΕ όμως τις μικρές μας πλατείες να χάνονται στα παρκαρισμένα αυτοκίνητα.
- ΤΟ γραφικό ταβερνάκι της Αλεξάνδρας δεν λειτουργεί πια.
- ΕΚΕΙ που απλόχερα προσέφερε τις νοστιμιές της και τις καλοσύνες της, δεν υπάρχει.
- ΔΕΝ λέμε, υπάρχουν σουβλατζίδικα και άλλα φαγάδικα όπως τα λένε τώρα.
- ΜΑ το σπιτίσιο φαγητό, τη σκορδαλιά με τον ξερό μπακαλιάρo, το γιουβέτσι και τα τόσα άλλα, ξεχάστε τα.
- ΜΑΘΑΜΕ όμως, πως ένα άλλο εστιατόριο άνοιξε, με μεγάλη ποικιλία φαγητών και πολύ καλό κρασί. (Χέλια έχει.)
- ΤΟ πιο πάνω εστιατόριο ανήκει στη Γεωργία Κόλβαρη, στο ισόγειο του σπιτιού της κάπου εκεί, δίπλα στου Πουλόπουλου.
- ΑΣ έρθουμε τώρα στο ΜΙΛΕΝΙΟΥΜ. Πολλοί υποστηρίζουν πως ο αιώνας δεν αρχίζει το 2000 αλλά το 2001. Ας το γιορτάσουμε δυο φορές.
- Η ΜΟΔΑ θέλει απλότητα και φινέτσα, καθώς θέλει και επιβάλλει τη γούνα.
- ΚΑΠΟΙΟ βιβλίο περιμένω από κάπου, αλλά δεν ήρθε. (Ξέρει ο ψωμάς).
- ΜΕ αυτά τελειώνω, σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα, καλόν ΑΙΩΝΑ και καλή χρονιά.

ΜΠΕ-ΠΑ

ΤΟΠΙΚΑ ΝΕΑ

■ Η πορεία του Α.Ο. ΑΛΦΕΙΟΥ τους πρώτους μήνες της νέας περιόδου 1999-2000 είναι μέχρι στιγμής αρκετά καλή, αφού η τοπική μας ομάδα βρίσκεται στην 5η θέση του 1ου ομίλου της Β' Κατηγορίας (12/10/1999).

■ Εγκρίθηκε στις 12 Οκτωβρίου η δημοπράτηση από τη Νομαρχιακή Επιτροπή του νομού μας του έργου κατασκευής του κεντρικού αγωγού ύδρευσης 4 Δήμων μεταξύ των οποίων και ο Δήμος Βάλκακος από τον ποταμό Ερύμανθο.

Μετά την έγκριση της δημοπρασίας θα ακολουθήσει δημοσίευση της πρόσκλησης ενδιαφέροντος και στην Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το διάστημα δε που θα μεσολαβήσει για το σχετικό διαγωνισμό είναι 52 μέρες. Πλησιάζουμε στο όνειρο «καθαρό νεράκι» ή μου φαίνεται;

■ Εγκρίθηκε στις 13 Οκτωβρίου συμπληρωματική πρόταση έργων των Δήμων νομού Ηλείας από το ΕΠΤΑ που ανέρχονται στο ύψος των 11,5 δισ. περίπου. Για το Δήμο Βάλκακος και για την βελτίωση του δικτύου ύδρευσης ειδικότερα εγκρίθηκε δαπάνη 153 εκατομ. δρχ.

■ Βαριά πρόστιμα για τους ιδιοκτήτες σπιτιών στην παραλία της Ζαχάρως. Τους κοινοποιήθηκαν πρωτόκολλα αποζημιώσεως από την Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου ύψους από 3.000.000 - 14.000.000 δρχ.

Κι επειδή άμα καίγεται το σπίτι του γείτονα περίμενε τη φωτιά και στο δικό σου, ξεσηκώθηκαν οι 16 παραλιακοί σύλλογοι του νομού Ηλείας, μαζί και ο δικός μας του Επιταλίου και αφού συνήλθε η Συντονιστική Επιτροπή αποφασίστηκε να ξεκινήσει αγώνας προκειμένου να πεισθούν οι αρμόδιοι ότι τα ποσά που επιβλήθηκαν ή μέλλουν να επιβληθούν είναι υπέρογκα και παράλογα. Οι πρώτες συναντήσεις με αρμοδίους έγιναν αλλά φαίνεται ότι θα υπάρξει μακρά συνέχεια.

Και για να μην ξεχνιόμαστε ένα ξυλοκοπτικό και ένα τρυπάνι αξίας 80.000 δρχ. έκλεψαν άγνωστοι από το εξοχικό της Δημήτρας Πατρικίου στο χωριό μας.

Και ο χορός των ελαφροχέρηδων καλά κρατεί...

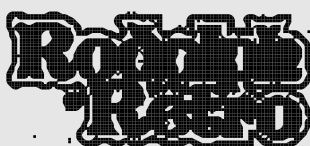
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αγαπητά Επιταλιώτικα Νέα, Είς το τελευταίον υπ' αριθ. 185 φύλλον της Εφημερίδος και εις την σελίδα 4 με τον τίτλον «άσκοπες βολές» ο συντάκτης του κειμένου αναφέρεται εις την εκδήλωσιν που έγινε στον Πύργο, εις την μνήμη του αποθανόντος προ 12ετίας Αρχοντος Πρωτοψάλτου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας Θρασύβουλου Στανίτσα. Θα περιοριστώ εις το μέρος του κειμένου το αναφερόμενον εις την έλευσιν του Μακαριστού Αρχοντος Πρωτοψάλτου εις Αγουλινίτσα, διότι το υπόλοιπον μέρος του κειμένου είναι τελείως διαφορετικόν όσον και ατελές.

Με τον αείμνηστον και ανεπανάληπτον τούτον Αρχοντα Πρωτοψάλτην με συνέδεε 25ετής στενή φιλία. Το 1969 αν ενθυμούμαι καλώς, προσεκήθη από τον τότε Πρόεδρον της Κοινότητος Μιλτιάδην Φραγκαλέξην να ψάλλει εις την εορτήν της Ζωοδόχου Πηγής εις τον Ιερόν Ναόν Αγίου Νικολάου. Ο αείμνηστος Αρχων μου τηλεφώνησε και μου ζήτησε να κατεβούμε μαζί εις την Αγουλινίτσα διότι γνώριζε ότι ήτο η ιδιαίτερα μου πατρίδα, πράγμα το οποίο και έγινε. Αριστερά του έψαλλον ο τότε πρωτοψάλτης Πύργου κ. Δημητρουλόπουλος. Ο παπα-Πέτρος ήτο μόνον εις τον εσπερινόν, διότι ανήμερα ελειτούργησε επάνω εις το μο-

ναστήρι. Ούτε Χερουβεικό του Σακελαρίδη έψαλλε ο Στανίτσα ούτε ήτο δυνατόν ο παπα-Πέτρος να ανέβει εις το αναλόγιον να συμπάλλει με αυτόν τον κολοσσό του αναλογίου, που ελέγετο Στανίτσα. Εδώ αναγνωρισμένοι Πρωτοψάλται και Λαμπαδάριοι ήρχοντο εις τον Αγ. Δημήτριον Αμπελοκήπων και καθόντουσαν πίσω από το αναλόγιον για να ακούσουν και μόνον ν' ακούσουν ή να μαγνητοφωνήσουν τον τρόπο που έψαλλε, κατά το Πατριαρχικόν ύψος, ο αείμνηστος Θρασ. Στανίτσα. Μάς αναφέρει κάποιον Καραουλάνον που ισοκράτησε τον Στανίτσαν, πράγμα τελείως ανυπόστατον και φανταστικόν, συγκρίνει τον Στανίτσα με τον Περιστέρη, δυο ψάλλτας τελείως διαφορετικούς και γενικώς ο συντάκτης του κειμένου θα μου επιτρέψει να τον χαρακτηρίσω τελείως αδαή περί τα ψαλτικά ζητήματα. Του ζητώ βέβαια συγγνώμη δια την επέμβασίν μου αυτήν, αλλά είμαι υποχρεωμένος λόγω των στενών και φιλικών σχέσεών μου με τον αείμνηστον Αρχοντα Πρωτοψάλτην να βάλω τα πράγματα εις την θέσιν των.

Μετά τιμής και ευχαριστιών δια την φιλοξενίαν
Βασίλειος Γ. Αγωγιάνης
Κίμωνος 21, Νίκαια

RESTAURANT

Σε κοσμοπολίτικο περιβάλλον με aircondition, Φιλελλήνων και Ναυάρχου Νικοδήμου 1, Σύνταγμα, ο ΡΟΔΟΛΦΟΣ σας παρέχει πλήρη διασκέδαση και χορευτικές βραδνές με σύγχρονη Ελληνική και ξένη μουσική από άριστα στερεοφωνικά μηχανήματα. Προσφέρεται εκλεκτή κουζίνα και ποτό σε άνετη και κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα. Τηλέφωνο 32 45 063.

Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ

Ήρθε λοιπόν η ώρα να πούμε για την Αγουλινίτσα, που μπήκε στον Άσο.

Δεν γνωρίζω τι υπέθεσαν περί αυτού οι φίλοι αναγνώστες, αλλά για να δούμε, έπεσαν μέσα ή έξω;

Αν σκέφτηκαν κάποιον άσο από τους πέντε της τράπουλας... Από τους πέντε;

Ναι, επιμένω από τους πέντε. Είναι περισσότεροι ή λιγότεροι; Τα παράπονά σας στον Δήμαρχο που λένε.

Πάντως η Αγουλινίτσα, εμπήκε στον άσο των σταυρολέξεων, που στο ΝΑΙ ή ΟΧΙ, ζητούσε την απάντηση στην εξής ερώτηση:

Αγουλινίτσα λεγόταν παλιά το Επιτάλιο;

Ευκαιρία να μελετήσουμε λίγο και τη δική μας ιστορία. Αυτό ήταν όλο.

Αυτό είναι και όλο το κείμενο, για να μην δυσανεστήσω ορισμένους, όπως με το προηγούμενο κείμενό μου.

Άλλωστε έχοντας γιορτές, αλλάζει χιλιετία και νομίζω ότι πρέπει να αλλάξουν και ορισμένες νοοτροπίες των ανθρώπων.

Καλές γιορτές, αίσιον και ευτυχές να είναι εις όλους το 2000.

Sanas

ΜΙΑ ΑΝΑΣΑ ΑΠΟ ΤΟ 2000

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
νικά και να δώσουν καινούργιους αγώνες που θα βγάδουν τις επόμενες γενιές από το τέθριμο του σήμερα.

ΜΠΟΡΕΙ να υπάρξει καλύτερο αύριο για τους απόμαχους της ζωής που τους στράγγισαν την προσφορά και τώρα που η ζωή κοντίνε, τους ζητάνε να ζήσουν με τα ψίκουλα μιας ψωροσύνταξης.

Γιατί να μην μπορεί δηλαδή; Στο χέρι μας είναι.

Μια ανάσα απ' το 2000 ας ξεχάσουμε την πραγματικότητα, ας χαμογελάσουμε στο αύριο, ας κάνουμε όνειρα για ένα κόσμο καλύτερο, χαρούμενο, ειρηνικό, δίκαιο, ευτυχισμένο.

Κι αν βρε αδερφέ μοιάζει το όνειρο άπιαστο και μακρινό, δεν πειράζει.

Δεν μας έμεινε και τίποτα άλλο απ' την ελπίδα κι απ' τα όνειρα.

Καλή Χριστούγεννα, καλή χρονιά κι ευτυχισμένα, καλό millennium.

Τζέννη Πλέσσα - Χειμαριού

«ΕΠΙΤΑΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Ιδιοκτήτης
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Γραφεία: Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα

Εκδότης:
Σταύρος Αναστόπουλος
Πατησίων 4
3ος όροφος - Αθήνα

Υπεύθυνος κατά νόμον :
Το Διοικητικό Συμβούλιο

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
Ιάκ. Ματαφιάς
Σονιέρον 17 - Πλ. Βάθη
Τηλ. 52 20 987 - Fax 52 29 653

Ετήσιες συνδρομές:
Ιδιώτες Δρχ. 400
Λήμιοι - Κοινότητες - Εταιρείες » 1.000

Οι συνδρομές να στέλνονται
στη διεύθυνση:
Σύλλογος «ΑΛΦΕΙΟΣ»
Πατησίων 4 - 106 77 Αθήνα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

– Ο Γιώργος και η Δήμητρα Κουτσανδρέα βάπτισαν το κοριτσάκι τους και τον ονόμασαν **Ελένη**.
Να τους ζήσει.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Ο Θεόδωρος Καραμπίνης και η Πρίνου Βασιλική απέκτησαν κοριτσάκι.
– Ο Δημήτριος και η Γεωργία Τσαμπουρλή απέκτησαν ένα αγοράκι.
– Ο Γεώργιος και η Άννα Αουρέλια - Ραπακούλια απέκτησαν κοριτσάκι.
Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να τους ζήσουν.

ΓΑΜΟΙ

– Στις 30 Οκτωβρίου 1999 στον Ι.Ν. της Παναγίας των Βλαχερνών τελέστηκε ο γάμος του Γεωργίου Ι. Παναζοπούλου και της Καλλιόπης Δελαπούρα.
– Ο Δάγλαρης Νεκτάριος παντρεύτηκε στο Επιτάλιο με την Μπαλάσκα Νικολέττα.
– Ο Μπαλάσκας Κων/νος

παντρεύτηκε στο Επιτάλιο με τη Γιαννοπούλου Δήμητρα.

– Ο Κανελλόπουλος Νικόλαος παντρεύτηκε στο Επιτάλιο με τη Χρονοπούλου Θεοδώρα.
Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο Πέτρου Δημήτριος του Πάνου.
– Πέθανε καί κηδεύτηκε στο Επιτάλιο ο Κουτσοφωτεινός Αθανάσιος.
Στους οικείους των εκλιπόντων εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗ

Η Αφροδίτη Βρυσιώτη - Πατσαρίζη προσέφερε το ποσόν των 15.000 δρχ. εις μνήμη της θείας της Καλλιόπης Χ. Αποστολόπουλου (Θεουλάκη).

Διόρθωση: Στο προηγούμενο φύλλο στις βαπτίσεις γραφτήκε από τυπογραφικό λάθος Κανελλάρη αντί του ορθού Καβελλάρη. Ζητάμε συγγνώμη.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούνται οι συμπατριώτες, όπου κι αν βρίσκονται, όταν αρραβωνιάζονται, παντρεύονται ή βαφτίζουν τα παιδιά τους, μαζί με τις άλλες προσκλήσεις ας στέλνουν και μια στα «Ε.Ν.», Πατησίων 4, Αθήνα, Τ.Κ. 10677 ή να αφήνουν το μήνυμά τους στο τηλ. 01-3840568 (υπάρχει αυτόματος τηλεφωνητής), έτσι ώστε να μπορούμε να ενημερώνουμε πληρέστερα την στήλη «ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ».

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ

Ανακοίνωση Γ. Γραμ. του Υπουργείου Οικονομικών

Αντικειμενική αξία απέκτησαν από τις 29 Νοεμβρίου τα εκτός σχεδίου αγροτεμάχια και οικοπέδα στο νομό Ηλείας και στο Δήμο Βόλακος. Οι τιμές που διαμορφώνονται για τις οικοπεδικές εκτάσεις και τα αγροκτήματα με την εφαρμογή αντικειμενικού συστήματος είναι κατά περίπου 50% χαμηλότερες από αυτές που προκύπτουν με βάση τα συγκριτικά στοιχεία που λαμβάνονται ως τώρα υπόψη για τον υπολογισμό του φόρου μεταβίβασης κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών.

Στο Δήμο Βόλακος οι αντικειμενικές αξίες:

Αρχική βασική αξία
αγροτεμαχίων

Κατώτατη Ανώτατη
δρχ./τ.μ. 200 δρχ./τ.μ. 350

Αρχική τιμή οικοπέδου

Κατώτατη Ανώτατη
δρχ./τ.μ. 2.500 δρχ./τ.μ. 5.000

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

- ΚΑΒΑ ΠΟΤΩΝ

ΝΙΚ. ΜΕΡΤΖΑΝΗΣ

Δεχόμεθα παραγγελίες για:
Γάμος - Βαπτίσεις - Γενέθλια
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ
Έπιτάλιο, τηλ. 71920

Για τον υπολογισμό της αξίας εξαρτάται αν το ακίνητο είναι κοντά ή έχει πρόσοψη σε εθνική ή επαρχιακή οδό ή βρίσκεται σε απόσταση έως 800 μ. από την θάλασσα ή αν υψίζεται κτίμα πάνω από 15 τ.μ.

Οι πιο πάνω τιμές σε συνδυασμό με την επιφάνεια της έκτασης και διάφορους άλλους συντελεστές όπως σχήμα, καλλιέργεια κ.λπ. δίνουν την φορολογητέα αξία της έκτασης επί της οποίας υπολογίζεται ο φόρος.

Πιστεύω ότι η πληροφορία είναι χρήσιμη έχει δημοσιευθεί και για άλλες περιοχές σε διάφορες εφημερίδες. Ο καθένας από μας μπορεί να τις χρησιμοποιήσει αφού πρώτα συμβουλευθεί τον έφορο και το λογιστή του.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ στο Επιτάλιο

– Ένα στρέμμα στη θέση **Ανεμόμυλος**.
– Τρία στρέμματα στη θέση **Ανεμόμυλος**.
– 120 ρίζες ελιές στη θέση **Ποταμιά Αλφειού**.
ΤΙΜΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
ΤΗΛ.: 0977 901218
0296-32170
0294-87383

Αφίξεις

Τον περασμένο μήνα μας επισκέφτηκε, από το Ρέθυμνο της Κρήτης, όπου έχει εγκατασταθεί παντρεμένη η (παλιά) συμπατριώτισσά μας κα Αγγαίτσα Γκιόκα (το γένος Γεωργίου Δημ. Γκιόκα). Ήρθε με τον σύζυγό της κ. Μάρκο Πολυουδάκι εμπορευόμενο και ενθουσιώδη μελετητή της ιστορίας. Ο Μάρκος άνθρωπος πολύ προοδευτικός, με γνήσια και βαθειά ρίζα στις φιλελεύθερες παραδόσεις, άρα και δεινός εκτελεστής του κρητικού πεντοζάλη, έχει εκδόσει σε εμπεριστατωμένο βιβλίο το χρονικό της «Μάχης του Ρεθύμνου» κατά τη Ναζιστική εισβολή στο νησί, καταγράφοντας με κάθε δυνατή αντικειμενικότητα, την ηρωική εκείνη αντίσταση. Το έργο του είναι καρπός μακροχρόνιας και μεθοδικής δουλειάς και μεγάλης αγάπης για τον τόπο του. Έχει δε επαινεθεί και από την Ακαδημία Αθηνών.

Στην Αγουλινίτσα κατέλυσαν στο φιλόξενο και πάντα ανοιχτό σπίτι, του εξαδέλφου τους κ.Μπάμπη Αθανασίου. Μια ευχάριστη νότα από τα παλιά –για όσους είναι σε ηλικία να γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΤΑΜΙΑ

Ανώνυμο εξ Αγριδίου	30.000
Αγγελόπουλος Ιωάν. Νικ.	10.000
Μανώλης Ιωάν. Γεωργ.	10.000
Μανώλης Δημ. Ιωάν.	10.000
Αθανασίου Χαράλ.	5.000
Αθανασίου Παρασκευοπούλου Θεανώ	5.000
Αθανασίου - Σκιαδοπούλου Δήμητρα	5.000
Πουλόπουλος Βασίλειος	5.000
Κόλβερης-Χαραλαμπίδης	5.000
Μετξάνης Ιωάννης	2.000
Δαλάκας Αναστάσιος	1.000
Ανώνυμος Επιταλίου	5.000
Χαραλαμπίδης Ι. Δημήτρ.	5.000
Χαραλαμπίδης Δ. Βασίλ.	5.000
Καρτάλος Τάσος	3.000
Μιχαλόπουλος Αθαν., Ζυρίχη	9.485
Πελώνης Κων.	5.000
Μαργακόπουλος Φώτιος	3.000
Καλομοιρόπουλος Γεώρ.	2.000
Χαραλαμπίδης - Αλεξοπούλου Έλλη και Χαραλαμπίδης - Φάλλη	50
Βάσω Δολ. Αυστρ.	50
Λαμπίρα Δήμ. Δολ. Αμερ.	50

Διόρθωση: Στο προηγούμενο φύλλο 184 γραφτήκε κατά λάθος Πλέσσας Άγγελος αντί του ορθού Αγγελική

Αγαπητέ αναγνώστη και φίλε των «Ε.Ν.»

* Μην ξεχνάς να στείλεις τη συνδρομή σου
* Μην ξεχνάς ότι εσύ στηρίζεις την έκδοση της εφημερίδας μας

ΕΛΕΝΗ Α. ΚΟΥΝΕΛΗ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΦΙΛΟΛΑΟΥ 220
Τ.Κ. 116 31
ΤΗΛ.: 75 21 110 - 75 10 192

ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗ «ΔΗΜΟΣΚΟΠΟΛΟΓΙΑ»

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
γικά αποτελέσματα και ν' ανατρέψουν τις προβλέψεις. Μερικοί ανησυχούν βέβαια επειδή λέγονται ψέματα, ή αλήθειες, άλλοι δε ουδόλως σκοπιζονται για το ποιοί κλαίνε και ποιοί γελάνε. Χάσανε πια οι συγκρούσεις την ιδεολογική έννοια την αξιοπρέπεια και την ηθική της πολιτικής αντιπαράθεσης. Σε κάθε επαναλαμβανόμενη τετραετία βλέπουμε όλο και πιο πολύ, ότι οι πρωταγωνιστές του πολιτικού σκηνικού απομακρύνονται από το βασικό νόημα των εκλογών, που είναι η πεμπουσία της ελευθερίας, το συμφέρον της πολιτείας και ο απώτερος σκοπός για την ανάπτυξη της χώρας.

Το ζητούμενο για το ΠΑΣΟΚ είναι το πώς θα κρατηθεί στην εξουσία και για την Ν.Δ. το πώς θα εκπορθήσει αυτή, για να κυβερνήσει αυτή. Το κακό στην προκειμένη περίπτωση είναι ότι ο προεκλογικός αγώνας έχει αρχίσει προ πολλού, λόγω του αμφιβόλου της επανεκλογής του κ. Στεφανόπουλου ως Προέδρου της Δημοκρατίας για μια εισέτι 5ετία, ή εκλογής ετέρου με τον υφιστάμενο συσχετισμό πολιτικών δυνάμεων. Και ακούγονται παράξενες και περίεργες τοποθετήσεις από την Ν.Δ. που ξεφεύγουν από τα όρια της λογικής, όσον αφορά την υποστήριξη της επανεκλογής, του νυν Προέδρου της Δημοκρατίας, ο οποίος και μετριοπαθής είναι και από τις τάξεις της προέρχεται και κάποτε θα γινόταν αρχηγός της. Και τον οποίον καταψηφίζει τώρα για να προκαλέσει πρόωρες εκλογές και τον προτείνει μετέπειτα για να τον υπερψηφίσει. Για τη Ν.Δ. φαίνεται ότι δεν μετράει, ότι έχουμε έναν καλό Πρόεδρο της Δημοκρατίας αλλά

έναν «κακό πρωθυπουργό» και εκ του συλλογισμού τούτου γίνεται καταφανές πόσο κυριαρχεί το κομματικό συμφέρον και όχι η προκοπή του τόπου

Κάθε κόμμα με τα δικά του συνθήματα και τις δικές του προϋποθέσεις πιστεύει να υπερισχύσει του άλλου. Όμως ο κοινός νους συνειδητοποιεί, ότι οι αναπόφευκτες μακρινές προεκλογικές περιόδους βλέπουν την οικονομία, για την οποία οι πολιτικοί κόπτονται, καθ' όσον ανοίγονται τα συρτάκια, μοιράζονται π αροχές και η χαλάρωση μουνιάζει και αναστέλλει κάθε δραστηριότητα. Οι παροχολογίες άρχισαν από τα μέσα Οκτωβρίου με τη μείωση των συντελεστών της φορολογικής κλίμακας, με την αύξηση μισθών των Στρατιωτικών και Αστυνομικών, με την καθιέρωση επιδομάτων διοίκησης και νυχτερινής εργασίας, την υπόσχεση καθιέρωσης πριμ παραγωγικότητας και στους ιερείς, ως επίσης και την χορήγηση επιδόματος εξομάλυνσης στους συνταξιούχους του Δημοσίου. Για τον αγροτικό πληθυσμό, η κυβέρνηση δεν έχει ακόμη ανοίξει τα χαρτιά της κι ας έχει κατανοηθεί ότι χωλαίνει σ' αυτόν τον τομέα.

Ο κόσμος έχει μεταστραφεί, έχει αλλάξει γνώμη για την πολιτική και αυτό τα κόμματα ή δεν τόχουν καταλάβει ή εθελούφλου και είναι άγνωστο πώς θα αντιδράσει. Πάντως αν δεν είχε προαποφασισθεί η διενέργεια των εκλογών να γίνει το Μάρτιο δεν θα γινόταν τόσος θόρυβος και δεν θα άρχιζε η κυβέρνηση τις παροχολογίες από τώρα, γιατί ο χρόνος μέχρι τον Οκτώβριο του 2000 που λήγει η 4ετία είναι πολύ μακρύς και η οικονομία δεν θα μπορούσε ν' αντέξει.

ΥΜΝΟΣ ΣΤΟ ΑΛΟΓΟ

Ε, ρε Ψαρή! Χίλια χρόνια η πλάση μας συνταίριασε δύναμη και γνώση.
Τη μάνα γη να κάνουμε να δώσει με τη δροσούδα τ' ουρανού χρυσό το στάχυ να φυτρώσει!

Ε, ρε Ψαρή με κενταβρία δύναμη άνοιγες βαθιά την αυλακιά κι έπεφτε ο σπόρος με τον τίμιο ιδρώτα σου σμιχτά!

Ε, πιστέ μου δουλευταί στη φάνη σου το βράδυ καιρούμεν με το αργό μασουλητό σου, σε χάρη και μου 'ήγες με τα μεγάλα μάτια σου το ευχαριστώ σου.

Ήρθε καλή σοδειά, σταυροκοπιέται ο ζευγάς,

μοσομυρίζει η γειτονιά, το πρόσφορο πάει στην εκκλησιά!
Γεθάνε χορτασμένα τα παιδιά!

Ε, ρε Ψαρή. Με τιμή μεγάλη τώρα η πατρίδα τη βοήθεια σου καθε!

Οι σάπιαγγες επέβησαν βαρούν κι έγινες Πήγασος καλπάζοντας για τ' ατσαθηνία πέταλα, των βαρβάρων τα σίδερα ψηφώντας!

Ε, παθήκαρι μου, πληγωμένος, διψασμένος, πεινασμένος
μα πάντα τιμημένος!

Ποιός τη χάρη σου Ψαρή μου,

μεγάλους ποθεμάρκους εκράττηες στη ράχη σου.

Τη δόξα τους μοιράστηκες και σε χαιρέτησαν άρματα δοξασμένα!

Ε, ρε Ψαρή χίλιες γενιές μεγάλωσες ακάματα!

Τα μεγάλα μάτια σου φιλώ και πικρό ρίχνω δάκρυ στη φτωχή σου φάνη!

Ε, Ψαρή μου σε φιλώ και ντρέπομαι για μένα και τους άλλους!

Σε φιλώ συγκώρα με πιστέ μου φίλε! Είμαστε αχάριστοι!

Εμείς που σε βουρτσίζαμε με χάδια και φιλιά, το τιμημένο σου κορμί αφήσαμε στην ερημιά χωρίς καμιά παρηγοριά, στον ήλιο, στη βροχή, χωρίς τύχη ούτε ντροπή!

Κουράγιο σύντροφε πιστέ, την αχαριστία κανείς δεν συγκωρεί, αργεί μα τιμωρεί!

Κάμε θεέ μου να ευτυχίσω στα στερνά

τα μεγάλα πικραμένα μάτια σου Ψαρή μου να κλείσω με δυο γλυκά φιλιά!

Μετά τιμής και παρησίας
ο ποιήτης

Δημήτριος Μακροδημήτρης
Επιτάλιον Ολυμπίας

‘Ιστορίες κάτω απ’ τὸ ἔλατο

Φέτος δὲν θὰ ποῦμε τὰ κάλαντα, μεγαλώσαμε ἔ; Τοῦ χρόνου τελειώνουμε τὸ Γυμνάσιο! Κι ὅσο νὰ τὸ κάνεις, κοτζάμι ματράχαλος μέχρις ἐκεῖ πάνω (ἴσως καὶ λίγο πιὸ κάτω, μὰ δὲν πειράζει) νὰ τραγουδάει, ξημερώματα, τὰ κάλαντα στὶς πόρτες, φαίνεται ἄσπτεο. Ἄσε πού μπορεῖ νὰ μᾶς ἀρχίσουν στὸ δούλεμα!

Καὶ κοίταξε νὰ δεῖς ἀτυχία, πάνω πού μεγάλωσες κι ἔχεις ἀνάγκη τὸ χαρτζηλίκι περισσότερο ἀπὸ ποτέ.

Ἐμᾶς (ὄχι στὴν παλαιολιθική ἐποχή, λίγο μόνο παλιότερα) μᾶς ξεγελοῦσαν εὐκόλα. Εἴμαστε καὶ πιά ἀπονήρευτα τότε σὺν παιδάκια, πιὸ εὐκολόπιστα. Σωστά χαζοπούλα. Ἄφου πιστεύαμε πὼς τὰ παιδιά τὰ φέρνει ὁ πελαγός!

Μᾶς λέγαν πὼς τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιάς θὰ ἐρθεῖ ὁ ἄϊ-Βασίλης, φωρωμένος τὸ σακούλι μὲ τὰ δῶρα. Ἄπ’ τὴν καμινάδα θὰ κατέβαινε γιὰ νὰ πέσει μὲς στὶς στάχτες τοῦ τζακιού, μὰ δὲν εἶχε ἀνάγκη αὐτὸς τὴ δόξα ἦταν!

Βάζαμε τὰ καλά παπούτσια, γυαλισμένα, ἀστραφτερά (λουστρίνια ἦσαν τότε τὰ καλά) δίπλα στὸ παραγώνι καὶ, περιμένοντας ἐναγωνίως τὸ ξημέρωμα, μᾶς ἔπαινε ὁ ὕπνος. Ἄσε πού ἀποβραδὶς γύρω στὸ τζάκι ἀκούγαμε ἱστορίες ἀτελείωτες γιὰ τοὺς καλικάτζαρους, τὰ παγανά, πού ἀνεβαῖναν τὸ δωδεκάημερο στὴ γῆ καὶ μᾶς ἐλουζε κοῦδος ἰδρώτας!

Εὐτυχῶς ὅταν ξανακατέβαιναν στὸν ἄδη τὴν Πρωτάγιαση, παραμονὴ τῶν Φώτων πού θ’ ἀγιάζονταν μὲ τὸν Σταυρὸ τὰ νερά, τότε πού ἔβγαλε ὁ παπάς μὲ τὴν ἀγιαστοῦρα του καὶ τὸ Ἐν Ἰορδάνῃ βαφτιζόμενου Σου Κύριε ἢ τῆς Τριάδος ἐρανεοῦθη προσκύνησις, τότε πιά εἶχε θρῆψι ξανά τὸ δέντρο πού στήριζε τὴ γῆ, τὸν πάνω κόσμο, ἔτσι ἤθελε ἡ παράδοση, καὶ πού οἱ καλικάτζαροι πριόνιζαν ὅλο τὸ χρόνο γιὰ νὰ γκρεμίσουν μαζί του τὸν κόσμο ὁλόκληρο. Γιατὶ ἦσαν πλάσματα πού πάλευαν μονάχα γιὰ τὸ κακό καὶ τὴν καταστροφὴ ἔτσι ἀπαιτοῦσε ἡ δοξασία.

Δὲν βαριέσαι! Παραμύθια! Μὰ τέτοια παραμύθια πού κάνουν τὴν καθημερινότητα ἀνθρώπινη καὶ γλυκεῖα, πού συντηροῦν τὴν ἐλπίδα καὶ πού... Μὰ τέλος πάντων, ἐμεῖς θὰ καταργήσουμε ἔθιμα αἰώνων.

Γι’ αὐτὸ, καλοῦ - κακοῦ, βάλει τὰ καινούργια σου ἀθλητικά παπούτσια, ἐκεῖνα μὲ τὶς τριπλές σόλες, δίπλα στὴν πόρτα τὸ βράδυ τῆς παραμονῆς. Ποῦ ἔξερεις τὴ ἐκπληξὴ θὰ σὲ περμιένει τὸ πρῶ! Ἔτσι εὐκόλα νομίζεις ξεχνᾶει ὁ ἄϊ-Βασίλης;

Μεγάλωσες, δὲ λέω! Τόσο πού σοῦ φαίνεται μακρινὴ ἡ χρονιά πού ἔπαιξες τὸν Ἰωσήφ σὲ κείνο τὸ μικρὸ θεατρικὸ τοῦ Δημοτικῶ καὶ τὴν προηγούμενη ἦσαν ἕνας ἀπ’ τοὺς μάγους μὲ τὸ στέμμα, ντυμένος τὸ μακρὸ καφτάνι ραμμένο ἀπὸ παλιά κουρτίνα!

Τότε καμάρωνες, ἄς θύμωσες καὶ κρέμασες τὰ μοῦτρα πού σὲ παρατήρησε λίγο αὐστηρα στὴν πρόβα ὁ δάσκαλος γιατί δὲν ἦσαν συγκεντρωμένοι. Κι αὐτὸς πιά τέτοια μέρα διάλεξε νὰ ἐξαντλήσει τὴν αὐστηρότητα του γιὰ νὰ σοῦ χάλασει τὴ διάθεσή ἦσαν προστάτα κι ὅλα τὰ κορίτσια τῆς τάξης!

Μὰ θυμᾶσαι καλά πὼς ὁλό-

κληρο τὸ σχολεῖο κανεὶς δὲν ἤθελε νὰ παραστήσει τὸ βόδι πού θὰ ζέσταινε μὲ τὸ χνῶτο του τὴ φάνη!

Καὶ τὰ κορίτσια, δὲν λέω, ἐκεῖ πού παλιότερα σκοτωνόνταν γιὰ τὸ ποῖα θὰ παίξει τὴν Παναγίτσα ἢ τὰ ἀγγελᾶκια μὲ τὶς γαλάζιες φτεροῦνες καμωμένες ἀπὸ χαρτόνι, τώρα χαμογελᾶν εἰρωνικά γιὰ ὅλα τοῦτα. Κι ὕστερα ξαναβάζουν στὸ κασετόφωνο τὰ τραγούδια τοῦ Στέφανου Κοροκολῆ καὶ τοῦ Γιάννη Βαρδῆ, ἐνῶ πίσω ἀπ’ τὴν πόρτα τοῦ δωματίου τους κρεμοῦν τὴν καινούργια γιγαντοαφίσσα τοῦ Σάκη Ρουβά, δῶρο ἐκείνου τοῦ τηλεοπτικοῦ περιοδικῶ.

Τὰ μελομακάρονα, οἱ κουραμπιέδες κι οἱ βασιλόπιτες, παραδοσιακὰ γλυκὰ τῶν ἡμερῶν, δὲν σᾶς τρελαίνουν, κι αὐτὸ τὸ ξέρω θὰ θέλατε κάτι ἄλλο. Μὰ μὴ ζητᾶτε ν’ ἀλλάξει τὸ ἔθιμο.

Ἐμεῖς πάλι τσακίζαμε τέτοιες μέρες τὰ γλυκὰ (δὲν τὰ εἶχαμε καὶ τόσο πιά μπουχτίσει) ἢ βγάζαμε κρυφὰ μονάχα τὰ ἀμύγδαλα ἀπὸ τὸ ρεβανὶ καὶ τοὺς ἐργολάβους αὐτὸ. Φουρκίζονταν ἢ μάνα σὺν τὰ ἔβρισκε μαδημένα καὶ ντροπιάζονταν στοὺς ἐπισκέπτες, μᾶς χόρταινε ἀνάποδες μόλις φεύγαν οἱ ξένοι, καὶ πιά τὰ κλειδώνει στὸ ντουλάπι τῆς παλιομοδίτικης σερβάντας!

Τότε τὰ κοιτάζαμε μονάχα ἀπὸ τὸ τζαμάκι τῆς σερβάντας καὶ ξερογλύφαμαστε γιατί μᾶς ἔδινε μονάχα ἕνα κάθε πρῶ μὲ τὰ τὰ γάλα. Κουραμπιέδες καὶ μελομακάρονα νὰ σχηματίζουν πυραμίδα πάνω στὴν πινατέλα. Οἱ μὲν ὀλόθυνοι, λαχταριστοί, νὰ μοσχοβολοῦν φρέσκο βούτυρο, ραντισμένοι μὲ οὐζο καὶ πασπαλισμένοι μὲ ἴαχαρα ἄχνη, τὰ δὲ βουτηγμένα στὸ σιρόπι καὶ πάνω καρυδι τριμμένο καὶ κανέλλα. Δυὸ πυραμίδες δύνειρο.

Ψάχνοντας σ’ ἐκεῖνο τὸ συρτάρι τοῦ κομμῶ μὲ τὰ παλιά περιοδικὰ, τὰ κουμπιά καὶ τὰ σαρανταπεντάρια δισκάκια, θὰ βρεῖς παλιές οικογενειακές φωτογραφίες καὶ εὐχτηρίες κάρτες πού θὰ σὲ φέρουν δεκαετίες πίσω. Τότε πού ἦσαν οἱ δικοὶ σου παιδιά.

Καρτοῦλες μὲ τὴν Γέννηση, μάγοι, βοσκοὶ καὶ τὸ ἄστρον λαμπρὸν στὴν κορυφὴ κάθε ἀναπαράστασης. Χιόνια στὸ καμπαναριό, κόκκινες κορδέλλες σὲ ωραίους σχηματισμούς μὲ ἀναγραφόμενὴ τὴ φράση Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, καμπάνες, κεράκια, ὁ ἄϊ-Βασίλης καθάλα στὸ ἔλκηθρο, κι ὅλα πασπαλισμένα μὲ χρυσόσκονη.

Πίσω, καλλιγραφικὰ, μὰ πού καὶ πού ἀνορθόγραφα, Εὐχόμεθα ὀλοψύχως χαρούμενας εορτάς, Τρισόλβιον κι εὐτυχές τὸ νέον ἔτος, Εὐτυχέστατον.

Καὶ πολλές φωτογραφίες. Ὀλόκληρη ἡ οἰκογένεια μπροστά στὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο πλαισιωμένη κι ἀπὸ τὰ πιὸ μακρινὰ παρακλάδια τῆς, οἱ κυρίες χτενισμένες κότσο μπανάνα, τὰ παιδιά μὲ τὴν ἀγκαλιά μὲ φουσκωμένα μπαλόνια. Κι ἄλλες φωτογραφίες ἀπὸ οικογενειακὰ τραπέζια.

Φαγητὰ, γλυκὰ, πιωτὰ, μάγουλο βερύκοκο ρίκο-ρίκοκο, χαμόγελα (μερικοὶ εἶχαν κι ἀπὸ ἕνα δόντι χυρσὸ, ὁ παππούς μόνον τὴ μασέλα του) καὶ πολλές εὐχές. Νὰ πεθάνει ὁ χάρος, ἄσπρο πάτο, ὁποῖος πει κακό

γιὰ μᾶς... Ἐδῶ λέγονταν διάφορα ἄθῶα, κι ἄλλα πού κάναν τὶς χαμηλοβλεπούσες νὰ κοκκινί-

Μὲ τὸν ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΙΛΙΟ

ζουν καὶ τὶς ξεθαρρομένες νὰ καρκαρίζουν ἕνα γέλιο γάργαρο.

Σὲ λίγο οἱ ἄντρες τσακόνονταν γιὰ τὰ πολιτικὰ (ἐποχὴ μεγάλων ἐντάσεων τότε, μὴν κοιτᾶς σήμερα πού εἶναι ὅλα σάν τὸ ρυζὶ λαπάς ἕνα πράγμα) νύφη καὶ πεθερὰ διασταυρώναν πύρινη ματιές κι Ἰππονοῦμενα γιὰ τὴ μαγειρικὴ ἢ μιὰ τῆς ἄλλης, μανάδες μὲ κορίτσια τῆς παντρείας δὲν παύαν τὰ παινέματα. Πού ἡ μεγαλοκοπέλλα τους στόμα εἶχε κι ἀπὸ μιλιὰ τίποτα, πού τέτοια χυρσοχέρα ἢ φύση δὲν ἐγνώρισε. Τὴν ἴδια στὰ μουλωχτὰ τὴ λέγαν γλωσσοκοπάνια καὶ τεμπελχανοῦ, τῆς ἀστράφταν καμμιὰ ἀνάποδη πού μέχρι νὰ σηκώσει τὸ νὰ πόδι εἶχε βρωμίσει τ’ ἄλλο, πού δὲν ξεστραβωνόταν κανεὶς πιά ν’ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ δαῦτη ἢ μάνα τῆς.

Τὰ παιδιά, σὺν δὲν εἶχε συνομήλικους νὰ καυγαδίσουν, ὅπως οἱ μεγάλοι, βαριούνταν ἀφόρητα καὶ τραβάγαν τοὺς δικούς τους ἀπ’ τὸ μανίκι, νὰ φύγουν. Πλαντάζαν στὸ κλάμα, ἔφτυναν ὅτι τοὺς δίνουν, κι ἀφοῦ σερβιζοῦσαν ὁ καφές καὶ τὸ γλυκὸ, ὄλοι φωνάζαν Χρόνια πολλά, Πάντα τέτοια, Καλή λευτεριά στὶς γαστρομένες, Γερό νὰ ναι κι ὅτι νὰ ναι, Στίς χαρές τους οἱ ἀνύπαντροι καὶ πηγαῖναν στὴν εὐχή τῆς Παναγίας.

Ἀργότερα, γυμνασιόπαιδες πιά, μὲ τὸ πλήκιο σῆμα κατατεθέν, κᾶναν πὼς δὲν βλέπαν τ’ ἀγωνιῶδη νοήματα. Μὲ τὴν τελευταία μπουκιά στὸ στόμα, πρὶν τὸ φροῦτο, τοὺς παρατάγαν σύξυλους κι ἐφευγαν...

Τρεῖς δεκαετίες περίπου μετὰ, λίγα ἔχουν ἀλλάξει. Μόνο νὰ... κάτι τρίχες στοὺς κροτάφους γκριζάρισαν. Κι ὅλα τοῦτα μᾶς ἀφοροῦν ἐξ’ ἴσου.

Ἐκείνη τὴ χρονιά πάλι πού ὄλοι σοῦ φέραν γιὰ δῶρο βιβλία, πραγματικὰ εἶχες θυμώσει. Κι ἔφταγε ἡ μάνα σου πού ὄλη μέρα παινεύονταν σὲ φίλες καὶ θεῖες, πόσο καλὸς μαθητῆς εἶσαι καὶ πόσο ἀγαπᾶς τὰ βιβλία.

Πῆραν κι αὐτὲς ἀμπάριζα καὶ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία σοῦ κολάγαν στὰ μοῦτρα ἀπὸ ἕνα βιβλίο. Τὶ Πηνελόπη Δέλτα, τὶ Χριστουγεννιάτικα καὶ Παιδικὰ τοῦ Παπαδιαμάντη, τὶ Ἐκτορος Μαλῶ, τὶ Ἰουλιου Βέρν, τὶ Ζαχαρία Παπαντωνίου.

Μικρὰ πακέτα, μὲ κορδέλλα ἢ χωρὶς, πού ἔξερεις ἀπὸ μακρὸν ὅτι πάσααααλι βιβλίο! Ἐ, παιδί εἶσαι, ἤθελες κανένα παιχνίδι τέτοιες μέρες. Κι ὅταν ἐπρεπε νὰ λές σ’ ὄλους εὐχαριστῶ καὶ νὰ δείχνεις ἐνθουσιασμένους μὲ τὸ δῶρο τους (ῶρες πρὶν σὲ δασκαλεῦαν) ἐσὺ ἤθελες νὰ τὰ πετάξεις πέρα, νὰ δώσεις μιὰ κλωτσιὰ στὸ χριστουγεννιάτικο δέντρο καὶ νὰ κλειστεῖς στὸ δωμάτιό σου.

Οταν ὁμως τὸ βράδυ ἔπαιρνες νὰ διαβάσεις, μὲ κρύα καρδιά, τὸν Παπαδιαμάντη, ζεσταίνουσιν οἱς πρώτες κιόλας

ἀράδες, ξέχναγες τὴ γκρινια κι ἔπαιρνες καλύτερη στάση στὸν καναπέ μὲ τὰ κεντητὰ μαξιλάκια, σφίγγοντας στὴν ἀγκαλιά τὸ βιβλίο τῆς “Ἀγκύρας” ἢ τοῦ “Ἀστέρους” μὲ τὸ χοντρὸ ἐξώφυλλο. “Ἡ Μαυρομαντηλοῦ” κι “Ἡ Σταχομαζώχτρα”, “ὁ Ἀμερικάνος” καὶ “Στὸ Χριστὸ στὸ Κάστρο”.

Οἱ ἥρωες ὅπως τοὺς ἔδινε ἡ μαγικὴ γραφίδα τοῦ κυρῶ Ἀλέξανδρου, σοῦ μαθαῖναν τὴν ἀπλότητα τῆς ζωῆς καὶ σὲ ταξιδεύαν σ’ ἔρημα ἔξωκλήσια, σὲ φτωχὰ φιλόξενα σπιτικά, σὲ καρτερικά λιμάνια μὲ τὴν τράτα τοῦ Πανταγῶτα κι ἄλλοτε μὲ τὸ τρεχαντήρι τοῦ μπαρμπα-Διόμα.

Κι ὅταν μάθαινες γιατί τὰ ἐγγόνια τῆς Ἀχτίσας τῆς Σταχομαζώχτρας φορέσαν καινούργια παπούτσια ἐκεῖνη τὴν παραμονὴ Χριστουγέννων καὶ γιατί ἡ Κυρατῶ ἢ Μιχάλαϊνα ἔβαλε τὴν καλὴ πολιτικὴ μαντήλα γιὰ ν’ ἀσπαστεῖ τὰ στέφανα τῆς μονακριβῆς τῆς Μελαχρῶς μὲ τὸν Ἀμερικάνο καὶ τὸ πρῶ ἰφώναζε ψηλά ἀπὸ τὸ παρᾶθυρο Ἐλάτε παιδιά καὶ σὲ μᾶς νὰ τραγῶδηστε!... Τότε σ’ ἔπαιρνε ὁ ὕπνος γλυκὰ στὸν καναπέ, τὸ βιβλίο κύλαγε στὴ φλοκάτη, κι ὁ πατέρας σὲ πῆγαινε ἀγκαλιά μὲ χροὶ τὸ κρεββάτι σου.

Τὸ ἐπόμενο βράδυ παρακολουθοῦσες μὲ ἐνδιαφέρον ἀκόμη μεγαλύτερο τὸ τάμα τοῦ παπα-Φραγκοῦλη, τὴν ἀγωνία τοῦ Στάθη τοῦ Μπόζα νὰ σώσει τὰ ζωντανά του, τοὺς καυγάδες τῆς Ντελησφῆρας καὶ τὰ καμῶματα τοῦ Ἀνυπαντροῦ Προξενιτῆ πού γιὰ λόγου του γυρῶει...

Οσο γιὰ τὶς ἐθιμοτυπικὲς ἐπισκέψεις τῶν ἡμερῶν, ξέρω ξέρω, εἶδες κι ἔπαθες ν’ ἀπαλλαγεῖς. Συνήθως βραδάκι κι ἐσὺ μικρός (ἄς ἔκανες κι ἄλλιῶς) ἀκολουθοῦσες στολισμένος τὰ καλά σου, δασκαλεμένος νὰ χαιρετᾶς, σὲ ποιὲς ἐρωτήσεις ν’ ἀπαντᾶς τὴν ἀλήθεια καὶ σὲ ποιὲς νὰ τὰ μασᾶς λιγάκι, γιατί δὲν χροιαζόταν πιά νὰ γίνουν τὰ οικογενειακὰ σας βούκινο.

Εὐχὲς γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο. Νὰ ναι καλὸς, νὰ ναι χρυσός, νὰ ἔχει τὶς χάρες ὅλες, ἀγαλιές, φιλιὰ, Καλέ, ἐμεῖς χαθήκαμε, Νόστιμο τὸ φουστανάκι σου, κι ἀμέσως ὁ δίσκος, στρωμένος κολλαριστὸ πετσετάκι, νὰ καταφθάνει φορτωμένος κουραμπιέδες μελομακάρονα, δίπλες καὶ γαλατόπιττα.

Διστακτικὰ ἀφήγατε στὸ τραπέζι τὸ κουτί πού σᾶς ἔφεραν

προχθὲς οἱ κουμπάροι (σοκολατάκια, φοντάν, κανεὶς δὲν ἔξερε) κι οὔτε πού τ’ ἀνοίξατε. Κανεὶς δὲ δίνει σημασία, μόνο Δὲν ἦταν ἀνάγκη, καὶ Φτοῦ σου, φτοῦ σου χυρσὸ μου! Καλέ, πὼς μεγαλώνουν τὰ παιδιά!

Τὰ μικρὰ ποτηράκια γεμίζαν γλυκόπιτοτο, μπανάνα, κουαντῶ, ἢ ἐκεῖνο πού ἐφτιαξε ἡ γιαγιά. Χαμόγελα πέρα γιὰ πέρα. Ὑγιαίνετε, πᾶν ὅ,τι κελόν!!!

Μόνο τὴ χρονιά πού λέρωσες τὸν καναπέ μὲ τὸ σοκολατάκι καὶ τὴν πορτοκαλάδα, κατέβασε τὰ μοῦτρα ἡ οικοδέσποινα. Γούρι, γούρι, φωνάξαν οἱ ἄλλοι. Γούρι, ξεγούρι, νὰ δῶ πὼς θὰ τὸ βγάλω ἐγώ, εἶπε κείνη καὶ καταντράπηκε ἡ μαμὰ. Στὸ δρόμο, μέρα στὸ κρῶο, σοῦ ἄστραψε δυὸ φουσκους πού τοὺς θυμᾶσαι ἀκόμα.

Ἐ, ὅσο μεγάλωνες καὶ γκρινιαζες, πάφανε νὰ σὲ παίρουν μὲ τὸ ζόρι στὶς ἐπισκέψεις, ἢ καλύτερῆ σου. Σ’ ἀφήναν πιά μόνο στὸ σπίτι. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς εἶχες ρίξει καὶ τοὺς σχετικὸς καυγάδες προκειμένου νὰ συνειδητοποιήσουν πὼς μεγάλωσες πιά, ἢ μάνα σου δηλαδὴ δυσκολεῦτηκε λιγάκι. Μὰ σὺν εἶδε πὼς δὲν γίνεται νὰ περάσει τὸ δικό της, τὸ δέχτηκε σιωπηλά καὶ μὲ σφιγμένα δόντια. Πάταγες πιά τὰ δεκατέσσερα.

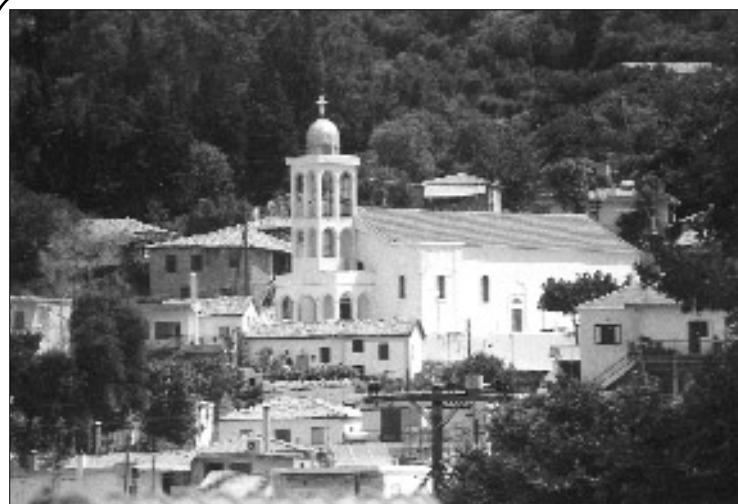
Τότε ἦταν πού ἔπιασε τὴ μαμὰ τὸ ὑστερικὸ της, ὅταν ἐπιστρέφοντας ἀπὸ ἐπίσκεψη βρῆκε τὸ τασάκι, πού δὲν πρόλαβε νὰ κρυψεῖ, τίγκα στὶς γόπες. Κι ὁ πατέρας, ἄς σὲ μάλωσε τάχα ἀγριεμένος, γιὰ νὰ τὴν ἠρεμήσει, νὰ πάψει τὴ γκρινια πιά, κρυφοκαμάρωνε γιὰ τὸν κανακάρη τοῦ πού γινόταν ἄντρας. Τὸ κατέλαβε ἀπ’ τὴ ματιά του τὴ γελαστή.

Τὸ κακό ἦταν πού ἄρχιζε πιά κι ἡ μικρὴ νὰ μένει μαζί σου στὸ σπίτι καὶ, ὅσο νὰ ναι, ἦταν ἕνα ἐμπόδιο. Χῶρια πού ἦταν καὶ μαρτυρία.

Ἀξέχαστες Χριστουγεννιάτικες διακοπές! Ἀλλάζει μόνο ὁ τρόπος πού τὶς ἀντιμετωπίζεις μεγαλώνοντας.

Μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ ἀντικαθίστανται κάθε χρονιά καὶ τὰ στολίδια τοῦ δέντρου, ἔτσι ὅπως σπάζουν οἱ μπάλες καθὼς ἀνεβοκατεβαίνουν στὸ πατάρι μὲ χροὶ τὴν ἐπόμενη χρονιά, καθὼς λύνονται καὶ ξεφτίζουν οἱ φιόγκοι, σκορπίζεῖ ἡ ἀσημόσκονη καὶ τριβονται οἱ χρυσοκλωστὲς στὸ δίπλωμα...

Γι’ αὐτὸ μὴν βιάζεσαι καθόλου νὰ μεγάλωθείς! Οἱ χριστουγεννιάτικες διακοπὲς ὅσο χαρούμενες κι ἂν εἶναι γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τοὺς μεγάλους εἶναι σκέτη μελαγχολία!...

Ο Ἅγιος Νικόλαος κατὰ τὶς 9 το πρῶ, (σαν περγαμῶντο...).
Τὴ φωτογραφία μας ἐστειλε ἀπὸ τὸν Καναδὰ ὁ συμπατριώτης μας Βάσος Πουλόπουλος.